

Heb jij een oplossing voor een mobiliteitsprobleem dat écht telt?

Dagelijks ervaren duizenden mensen moeilijkheden bij stappen, hun evenwicht bewaren of zich veilig buitenshuis verplaatsen. Dat beperkt niet alleen hun mobiliteit, maar ook hun zelfstandigheid, hobby's, sociaal leven en deelname aan de maatschappij.

Binnen Grenzeloos in Beweging gingen we in gesprek met zorgvragers, kinesitherapeuten/fysiotherapeuten, artsen en andere zorgprofessionals uit Vlaanderen en Nederland. Zo hebben we zicht gekregen op de behoeften bij zowel de zorgvrager als bij de professionals als het gaat om de mobiliteit verbeteren in de grensregio, waar gespecialiseerde labo's niet altijd ter beschikking zijn.

De opdracht - Praktisch

- Wat? Pitch een innovatieve oplossing, die slimme, gebruiksvriendelijk en laagtechnologisch is om stappen en evenwicht objectief te meten, op te volgen en effecten van interventies na te gaan om zo het behandelplan te optimaliseren. Doel is dat deze oplossing zo goed mogelijk tegemoet komt aan de behoeften van zorgverleners en zorgvragers.
- Duur: 7 minuten
- Vorm: hierin ben je vrij, breng gerust een prototype mee om een demo te tonen, maar ook nieuwe, nog-te-ontwikkelen ideeën zijn welkom
- Geef ook aandacht aan volgende product-aspecten: Technology Readiness Level (TRL), gebruiksvriendelijkheid, kostprijs, schaalbaarheid, interpretatiegemak van resultaten.

De uitdaging en behoeften voor zorgverleners:

Zorgverleners hebben nood aan slimme, gebruiksvriendelijke en laagtechnologische oplossingen om stappen en evenwicht objectief te meten, op te volgen en effecten van interventies na te gaan om het behandelplan te optimaliseren.

We zoeken oplossingen die

- Gebruiksvriendelijk en toegankelijk zijn voor zorgvragers én professionals;
 - Relevante en eenvoudige informatie opleveren om behandelkeuzes te onderbouwen;
 - Ook buiten de zorgsetting inzetbaar zijn;
 - Inzicht geven in uitdagingen uit het dagelijkse leven;
 - Bijdragen aan participatie, zelfstandigheid en veiligheid.
 - Veilig zijn in datagebruik en koppeling met elektronisch patiëntendossier
 - Rekening houden met cultuurspecifieke aspecten, zoals taalinstellingen en zorgvereisten
- Binnen het project richten we ons op drie verschillende groepen zorgvragers, die overkoepelende uitdagingen hebben, maar ook steeds groepsspecifieke behoeften ervaren.

Ga jij de uitdaging aan om een innovatieve oplossing te bedenken die direct inspeelt op deze behoeften?

Schrijf je hier in voor 22 september en wie weet pitch jij je idee.

Vragen van zorgverleners.

Zorgvragers (over de drie groepen heen) zijn met name op zoek naar ondersteuning op volgende aspecten:

- Verplaatsen en evenwicht in de buitenomgeving: zich buitenshuis verplaatsen is uitdagender dan binnen door oneffen ondergronden, drukte en wisselend licht. De context speelt dus een belangrijke rol en is in het dagelijkse leven constant veranderend.
- Het volhouden van wandelen: langere afstanden wandelen vormt een grote fysieke drempel.
- Vermoeidheid: energiegebrek treedt snel op door uitdagingen rond mobiliteit en versterkt tevens ook deze moeilijkheden.
- Combineren van meerdere acties tijdens wandelen of staan: Het gelijktijdig uitvoeren van twee of meer taken, zoals wandelen én praten, de trap oplopen met iets in de hand of op het verkeer letten terwijl je de straat oversteekt, vraagt te veel concentratie en verstoort het evenwicht.
- Belemmerde sociale en maatschappelijke participatie: zowel sociale activiteiten (hobby's, afspreken met vrienden...) als maatschappelijke zelfstandigheid (winkelen, fietsen, nemen van openbaar vervoer...) worden beperkt door de mobiliteitsproblemen
- Angst voor vallen en onzekerheid: Frequente valincidenten of angst om te vallen zorgen voor een behoefte aan veiligheid en zelfvertrouwen

Casussen

Ontmoet hier C, meneer V en mevrouw S om deze aspecten nog beter te begrijpen. Wij vatten hun verhaal samen hoe het voor hen is om door het leven te gaan met problemen bij de mobiliteit.

Casus C. 8 jaar - Cerebrale Parese

"Waar andere kinderen na school nog gaan spelen of sporten, is C. vaak al moe."

C. is 8 jaar en gaat graag mee op avontuur met haar vrienden. Binnen verplaatst ze zich zelfstandig en ze kan de meeste activiteiten op school goed volgen. Toch vraagt bewegen haar meer moeite dan andere kinderen.

Vooral buiten merkt C. dat niet alles vanzelf gaat. Wandelen op oneffen ondergrond, zoals een grasveld, speelplein of bospadje, kost haar veel moeite. Ook het volhouden van wandelen over langere afstanden is moeilijk. Waar andere kinderen na school nog gaan spelen of sporten, is C. vaak al moe.

Daarnaast ondervindt ze uitdagingen bij dagelijkse handelingen waarbij evenwicht belangrijk is, zoals sokken aantrekken, zich omkleden of spullen van de grond oprapen. Wanneer ze moe wordt, nemen deze moeilijkheden nog toe.

Omdat een uitstapje of langere wandeling veel energie vraagt, gebruikt C. soms een rolstoel om voldoende energie over te houden voor de leuke dingen. Toch vindt ze het jammer dat ze niet altijd spontaan kan meedoen met vrienden of hobby's zoals ze zelf zou willen.

Voor C. is niet alleen het stappen belangrijk, maar vooral kunnen deelnemen aan wat voor haar telt: spelen, sporten, op uitstap gaan en zelfstandig op pad zijn.

Mijnheer V, 65 jaar, 2 jaar na een beroerte

"Naast de fysieke beperking speelt ook de angst om te vallen een belangrijke rol."

Twee jaar geleden kreeg mijnheer V. een beroerte. Sindsdien beweegt zijn linkerbeen anders. Hij heeft precies minder controle over dit been, waardoor hij zich minder zeker voelt tijdens het wandelen.

Hoewel hij zich binnenshuis relatief zelfstandig kan verplaatsen, leiden evenwichtsproblemen en uitdagingen bij het wandelen tot moeilijkheden buitenshuis. Een ongelijke stoep, een druk winkelcentrum of een onverwachte hindernis zorgen ervoor dat hij voortdurend moet opletten.

Wat vroeger vanzelf ging, vraagt nu veel aandacht. Hij moet immers erg hard nadenken over hoe hij stapt om zeker niet te vallen. Wandelen én tegelijk een gesprek voeren, boodschappen dragen of opletten voor verkeer is vaak lastig. In drukke situaties wordt dit nog uitdagender, hij raakt sneller zijn evenwicht kwijt of voelt hij zich erg onzeker.

Daardoor vermijdt hij steeds vaker bepaalde activiteiten. Een wandeling in de stad, een bezoek aan een evenement, meedoen met het lokale petanque tornooi, of zelfstandig boodschappen doen kost hem meer moeite en energie dan vroeger. Naast de fysieke beperking speelt ook de angst om te vallen een belangrijke rol. Hierdoor wordt zijn wereld geleidelijk kleiner, terwijl hij net graag actief en zelfstandig wil blijven.

Voor mijnheer V. betekent betere mobiliteit niet alleen beter stappen of een beter evenwicht, maar vooral opnieuw met vertrouwen deelnemen aan het dagelijks leven.

Mevrouw S. 53 jaar, Stoornis aan het evenwichtsorgaan

"Drukke en onvoorspelbare omgeving en een vaak oneffen ondergrond, zorgen dat ze zich extra moet concentreren om niet te vallen."

Mevrouw S., 53 jaar, heeft een bilaterale vestibulopathie (= een aandoening waarbij beide evenwichtsorganen in het binnenoor niet goed meer werken). Dit zorgt voor een verstoorde balans en problemen met het richten van de ogen op een vast punt tijdens hoofdbewegingen (bv. lezen van een straatnaam tijdens het wandelen/lopen). Binnenshuis functioneert zij vrij goed dankzij de vertrouwde omgeving en visuele referentiepunten. Traplopen blijft echter uitdagend, waardoor zij steeds gebruikmaakt van de leuning. Daarnaast zorgt zij voor voldoende verlichting, aangezien verplaatsen in het donker moeilijk is.

Buitenshuis ondervindt mevrouw aanzienlijk meer beperkingen. Drukke en onvoorspelbare omgeving en een vaak oneffen ondergrond, zorgen dat ze zich extra moet concentreren om niet te vallen. Tijdens het bewegen ervaart zij bovendien oscillopsie (= een oogklacht waarbij de omgeving lijkt mee te bewegen of te schokken door het onvoldoende kunnen stabiliseren van het beeld).

Wandelen in gezelschap vormt een extra uitdaging doordat ze regelmatig haar hoofd moet draaien om de andere persoon aan te kijken. Ook het oversteken van de straat vraagt meer aandacht door de combinatie van stappen, hoofdbewegingen en visueel drukke patronen zoals een zebrapad. De voortdurende nood aan bijsturing en concentratie leidt tot toenemende vermoeidheid in de loop van de dag, waardoor mevrouw haar activiteiten moet doseren. Verplaatsen in het donker en fietsen zijn bijzonder moeilijk en probeert mevrouw daarom zoveel mogelijk te vermijden.

Voor mevrouw V. staat mobiliteit gelijk aan zich veilig, zelfstandig en zonder voortdurende onzekerheid kunnen verplaatsen.

Ga jij de uitdaging aan om een innovatieve oplossing te bedenken die direct inspeelt op deze behoeften?

Schrijf je in en pitch je idee.